

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **MVDr. Juraj Bereš**, Vrbovecká 24, Michalovce, zast. JUDr. Mariannou Bérešovou, advokátkou, Tolstého 9, Bratislava, Bratislava proti žalovanému: **AUTO MOTORS s.r.o.**, Hollého 60, Michalovce, zast. JUDr. Jánom Kizivátom advokátom, Ul. kpt. Nálepku č. 8, Michalovce, o určenie, že odstúpenie žalobcu zo dňa 18.2.2002 od kúpnej zmluvy so žalovaným je platné, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28. mája 2007 č.k. 2 Cob 187/2006-122 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28. mája 2007 č.k. 2 Cob 187/2006-122 **o d m i e t a .**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Michalovciach rozsudkom zo dňa 20.9.2006 č.k. 17 Cb 200/2004-88 zamietol žalobu, ktorou sa domáhal určenia, že odstúpenie MVDr. Juraja Bereša zo dňa 18.2.2002 od kúpnej zmluvy automobilu Mitsubishi Pajero Wagon je platné a žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania sumou 30 675 Sk na účet jeho právneho zástupcu.

Podľa odôvodnenia rozsudku súd zistil, že žalobca nepreukázal a neodôvodnil dostatočným spôsobom v súlade s ust. § 80 písm. c/ O.s.p. naliehavý právny záujem na určení, že jeho odstúpenie od kúpnej zmluvy dňa 18.2.2002 je platné. Podľa názoru súdu, ak žalobca tvrdí, že niekoľkokrát odstúpil od zmluvy a v súčasnej dobe je vozidlo u žalovaného už od r. 2004, potom predovšetkým sa mal domáhať reálneho plnenia a teda vrátenie poskytnutého plnenia vo forme finančných prostriedkov pri kúpe vozidla. V konaní o reálne

plnenie t.j. vrátenia poskytnutého finančného plnenia – kúpnej ceny vozidla by sa riešila ako predbežná aj otázka platnosti odstúpenia od zmluvy.

Podľa názoru súdu je nepochybné, že podľa Obchodného zákonníka je možné odstúpiť od zmluvy iba v prípadoch, v ktorých to ustanovuje zmluva alebo zákon. Keďže v danom prípade nebola uzavretá písomná zmluva, je možné odstúpiť len keď to umožňuje zákon konkrétne ustanovenia § 344 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorého ustanovenia treba použiť, nakoľko žalobca kúpil vozidlo ako podnikateľ na účely podnikania. Podľa zistenia súdu v konaní sp. zn. 17 Cb 86/2003 z doteraz vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by sa žalobca dovoľával odstúpenia od zmluvy dokazovanie sa týkalo žalobcom uplatnených reklamácií. Dokazovania v tomto konaní preukázalo, že žalobca vždy pristavil vozidlo do opravy a opravené používal až do júna 2004, kedy ho prevzal žalovaný. V odôvodnení tohto prevzatia žalovaným sa žalobca a žalovaný odlišujú, čo si vyžiada ďalšie dokazovanie.

Súd mal za to, že je nad rámec dokazovania v tomto konaní i k čomu došlo v júni 2004 a či žalovaný oprávnene alebo neoprávnene zadržuje vozidlo vzhľadom na odlišné prejavy sporových strán. V konaní, ktoré sa vedie pod sp. zn. 17 Cb 86/2003 na ktoré sa odvolávajú obidvaja účastníci doteraz táto skutočnosť nebola prejednávaná, čiže do tohto rozhodnutia súdu neboli známe výsledky dokazovania, preukazujúce, že došlo k platnému odstúpeniu od zmluvy.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom zo dňa 28.5.2007 č.k. 2 Cob 187/2006-122 rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil. Odvolací súd sa stotožnil v celom rozsahu so skutkovým zistením a právnym posúdením veci súdom prvého stupňa, ktorý sa podľa neho riadne vysporiadal s otázkou naliehavého právneho záujmu podľa § 80 písm. c/ O.s.p.

Aj odvolací súd sa v dovolaní napadnutom rozhodnutí podrobne zaoberal a rozobral otázkou odstúpenia žalobcu zo dňa 18.2.2002 od kúpnej zmluvy uzavretej medzi ním a žalovaným dňa 22.1.2000 o kúpe automobilu Mitsubishi Wagon podľa ustanovení §§ 517 a 522 Občianskeho zákona a najmä podľa ust. § 345 a nasl. Obchodného zákonníka, a v súlade s ust. § 345 ods. 2 Obch. zák. aj s čl. 35 vyhl. č. 160/1995 Zb. Dohovoru OSN o zmluvách o medzinárodnej kúpe tovaru.

Proti tomuto rozsudku podal dovolanie žalobca s tým, aby dovolací súd v plnom rozsahu zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvého stupňa a vec vrátil príslušnému súdu na ďalšie konanie.

Podľa jeho mienky rozhodnutia spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle § 214 písm. c/ O.s.p. a súd I. stupňa mu tým znemožnil vykonať jeden z rozhodujúcich dôkazov, odňal možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Uvádza, že sa žalobou domáhal určenia zrušenia dňa 22.11.2000 uzavretej kúpnej zmluvy medzi ním a žalovaným, teda aby súd vyslovil záver, že odstúpenie od zmluvy žalobcom je platné a zároveň, aby vyslovil synalagmatický záväzok zmluvných strán z tejto zmluvy vrátiť si vzájomné poskytnuté plnenie. Tvrdí, že žalobca potvrdil svoje odstúpenie od zmluvy aj na pojednávaní v tejto veci, a to v zákonnej lehote. Uvádza tiež, že v roku 2004 vrátil žalovanému auto kúpené spornou kúpnu zmluvou a písomne dňa 4.8.2004 výzvou adresovanou žalovanému potvrdil svoje odstúpenie od zmluvy a žiadal vrátenie všetkých plnení zo zmluvy.

Domnieva sa, že naliehavosť právneho záujmu je v danom prípade evidentne daná a nepochybná, pretože je dlhodobu ohrozované právo žalobcu na užívanie jeho majetkových práv a to či vo forme užívania vrátených finančných prostriedkov vyplatených ako kúpna cena za daný automobil, alebo vo forme užívania automobilu. Je názoru, že preventívny charakter určovacej žaloby je v danom prípade najefektívnejší a najrýchlejší spôsob poskytnutia spravodlivosti zo strany súdu ohľadom sporných práv.

Nesúhlasí s názorom odvolacieho súdu ktorý v rozsudku na str. 5 ods. 9 zamietol návrh z dôvodu, že právo z kúpnej zmluvy bolo uplatnené údajne pred podaním predmetného návrhu pod sp. zn. 17 Cb 86/2003 a vraj preto je žaloba na určenie platnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy neopodstatnená. Tu vraj došlo k omylu, lebo si tu žalobou uplatnil len v zmysle § 98 O.s.p. započítateľnou námietkou sumou vo výške 137 000 Sk za škody, ktoré už boli spôsobené žalobcovi vinou žalovaného; cena za odtiahnutie, opravy, súvisiace náklady, prevádzkové škody tak ako boli v návrhu špecifikované.

V žiadnom prípade však podľa neho nejde o uplatnenie rovnakých práv, naopak ide o úplný iný nárok a nie je možné preto odmietnuť poskytnúť spravodlivosť pre žalobcu s odôvodnením, že z dôvodu predchádzajúceho uplatnenia tohto nároku návrh na určenie platnosti zmluvy nie je opodstatnený.

Vzhľadom na to, že súd prvého stupňa v rozpore so zákonom, priznal neprimerane vysoké trovy právneho zastúpenia vo veci, ktoré nikdy neboli pred súdom prejednávané, žiada aby dovolací súd zároveň odložil vykonateľnosť rozhodnutia v zmysle ust. § 243 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací /§ 10a ods. 1 O.s.p./ preskúmal vec v zmysle ust. § 242 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 243a ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že z hľadiska jeho prípustnosti neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu upravuje ustanovenia § 237 a § 238 O.s.p.

Podľa ust. § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupuje ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený.
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Podľa ust. § 238 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolací súd z obsahu spisu, napadnutých rozhodnutí i podaného dovolania zistil, že dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu v zmysle § 238 ods. 1 O.s.p. nie je prípustné. Dovolací súd tiež preskúmal vec zo zreteľa danosti podmienky dovolania podľa § 237 O.s.p. a dospel k záveru, že nie je splnená žiadna týmto ustanovením stanovená podmienka prípustnosti dovolania.

Dovolateľ oprel prípustnosť dovolania o ust. § 237 písm. f/ O.s.p. a tvrdí, že súd mu odňal možnosť konať pred súdom tým, že mu neumožnil vykonať jeden z rozhodujúcich dôkazov. Dovolací súd konštatoval, že ani táto náležitosť prípustnosti dovolania nebola splnená.

Na tomto základe Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadnu zo zákonných podmienok prípustnosti dovolania nie je daná a preto podľa § 243b ods. 4 a § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol súd podľa § 243b ods. 4 , § 2224 ods. 1 a § 142 ods. 1 tak, že žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal pretože mu žiadne nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 18. decembra 2007

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: